

ΚΙΝΗΣΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗΣ ΑΝΑΒΑΘΜΙΣΗΣ

Ηλεκτρονικό Ταχυδρομείο: kipan@central.ntua.gr

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Δ Ε Λ Τ Ι Ο Τ Υ Π Ο Υ

Αθήνα, 4 Σεπτεμβρίου 2012

Θέμα: *Οι θέσεις μας για τις εξαγγελθείσες από τον Υπουργό Οικονομικών περικοπές στους μισθούς των πανεπιστημιακών δασκάλων.*

Η δημοσιονομική κρίση που πλήττει βάνουσα τη χώρα μας δεν δημιουργήθηκε ούτε σήμερα, ούτε το 2010. Είναι κυρίως το αποτέλεσμα του δημοσιονομικού εκτροχιασμού της περιόδου 2007-2009 (έχει τεκμηριωθεί με στοιχεία η κατακόρυφη αύξηση των δημοσίων δαπανών με την ταυτόχρονη σημαντική μείωση των δημοσίων εσόδων). Είναι επίσης το αποτέλεσμα της γνωστής νοσηρής πολιτικής λειτουργίας των επιλεκτικών παροχών, της χορήγησης προνομίων σε κοινωνικές ομάδες ως εργαλείου συνειδητής διαιώνισης πελατειακών πρακτικών που οδήγησαν στη λαφυραγώγηση και τραγική δήωση του δημόσιου πλούτου και των συνειδήσεων, της άμετρης ανοχής στην παραοικονομία και της συνεχούς κρατικής σπατάλης που τροφοδότησε τα ελλείμματα και δημιούργησε ανισότητες υπέρ κάποιων ομάδων που είχαν τη δυνατότητα να πιέσουν για ιδιαίτερες ρυθμίσεις και ξεχωριστές παροχές, έναντι όλων των άλλων.

Οι Πανεπιστημιακοί, παρά τις αντίθετες εντυπώσεις που τεχνηέντως καλλιεργούνται για ποικίλους λόγους και από διάφορες πλευρές, ανήκουν στη δεύτερη περίπτωση, καθώς οι αμοιβές τους έχουν ουσιαστικά καθηλωθεί στο μισθολόγιο του 2004, ενώ στο διάστημα 2008-2009 άλλες κατηγορίες ειδικών μισθολογίων έτυχαν σημαντικών έως προκλητικών αυξήσεων μέχρι και 100%. Κατά συνέπεια, επιπλέον των περικοπών του 13^{ου} και 14^{ου} μισθού, της εισφοράς αλληλεγγύης, της μείωσης του επιδόματος διδακτικής προετοιμασίας και της αύξησης της φορολογίας, που αφορούν και άλλες κατηγορίες εργαζομένων, οι Πανεπιστημιακοί συνεισφέρουν στη δημοσιονομική «μνημονιακή προσαρμογή» πριν ακόμη αυτή ξεκινήσει, με ποσό που ανέρχεται, με συντηρητικούς υπολογισμούς, σε 250 εκατομμύρια ευρώ το χρόνο, ήδη από το 2009.

Όλα αυτά τα στοιχεία και πλήθος άλλων δεδομένων που υποστηρίζουν τις θέσεις μας έχουν κατά καιρούς υποβληθεί στους Υπουργούς Παιδείας και Οικονομικών και τους τότε πρωθυπουργούς κ.κ. Γεώργιο Παπανδρέου και Λουκά Παπαδήμο. Από τον Ιανουάριο του 2011 οι υπουργοί έχουν δεσμευθεί ότι θα συγκροτηθεί μια τριμερής επιτροπή για να εξετάσει το αίτημα εξισορρόπησης του μισθολογίου μας, στο πλαίσιο των δυνατοτήτων της εθνικής μας οικονομίας, καθώς και το πάγιο αίτημά μας για ενσωμάτωση των επιδομάτων μας στο βασικό μισθό.

Δυστυχώς, παρά τις εξαγγελίες και την εισαγωγή νέου ενιαίου μισθολογίου στο δημόσιο, νέα ειδικά μισθολόγια δεν διαμορφώνονται με βάση τις ειδικές συνθήκες εργασίας και τα ειδικά προσόντα των λειτουργών και των υπαλλήλων, αλλά με βάση μια εισπρακτική λογική, προεκλογικές υπερβολές περί αποκατάστασης των αμοιβών και τον φόβο της ημέρας της (επίγειας) κρίσεως!

Χθες πληροφορηθήκαμε από τον Υπουργό Οικονομικών, συνάδελφο καθηγητή Γιάννη Στουρνάρα, ότι όλες αυτές οι συμφωνίες δεν θα ακολουθηθούν και οι Πανεπιστημιακοί θα υποστούν μεσοσταθμική μείωση των αποδοχών τους κατά 17,5%. Συνεπώς ένας **Καθηγητής Πανεπιστημίου με 30 χρόνια υπηρεσίας θα λαμβάνει 1800 Ευρώ το μήνα καθαρή αμοιβή, δηλαδή θα εξακολουθεί να αμείβεται όσο ένας νεοδιόριστος πρωτοδίκης, ίσως μάλιστα και χαμηλότερα (για να παραμείνουμε σε εσωτερικές συγκρίσεις στα ειδικά μισθολόγια και να μη συγκρίνουμε στις ΔΕΚΟ)! Πρόκειται για συνέχιση και ένταση του εμπαιγμού μας. Πρόκειται για πράξη που έμμεσα υποσκάπτει το ίδιο το μέλλον της νέας γενιάς και υπονομεύει προσπάθειες υποστήριξης της ανοδικής κοινωνικής κινητικότητας των νέων επιστημόνων, όπως αυτές λαμβάνουν χώρα στα δημόσια Πανεπιστήμια. Και όλα αυτά όταν είναι γνωστό ότι:**

- Οι Πανεπιστημιακοί είναι ένας κλάδος που, από τη φύση του, προϋποθέτει **πολύ υψηλά προσόντα και συνεχείς αξιολογήσεις**: πολύχρονες σπουδές πολλών επιπέδων, συνεχή μελέτη, συγγραφή εργασιών ως αποτέλεσμα της παραγωγής νέας γνώσης, συμμετοχή σε διεθνή συνέδρια, βιβλιογραφία, κλπ.
- Ο Πανεπιστημιακός χώρος λειτουργεί σε διεθνές περιβάλλον: Η Ελληνική Πανεπιστημιακή Διασπορά ανθεί σε πάρα πολλές χώρες και σε πολλά ονομαστά Πανεπιστήμια. Οι όποιες προσπάθειες να επαναπατριστούν οι συνάδελφοι μας όχι μόνο δεν έχουν πλέον νόημα, αλλά είναι ήδη γνωστό ότι νεοεκλεγέντες Έλληνες επιστήμονες, που επιθυμούσαν να επιστρέψουν στην πατρίδα, έχουν αποποιηθεί το διορισμό τους, εν ενεργεία Καθηγητές όλων των βαθμίδων φεύγουν για το εξωτερικό και νέοι επιστήμονες δεν μπαίνουν στον κόπο να αναζητήσουν θέση στα Ελληνικά ΑΕΙ, αλλά είτε φεύγουν κατευθείαν, είτε απλώς δεν επιστρέφουν.
- Η συμμετοχή σε χρηματοδοτούμενα ερευνητικά προγράμματα αφορά μικρό μέρος του συνόλου των καθηγητών, ενώ υπάρχουν τομείς έρευνας που δέχονται περιορισμένη ή καθόλου χρηματοδότηση. Οι ελληνικές ερευνητικές ομάδες που έχουν διαχρονικά ισχυρή παρουσία στα ανταγωνιστικά ευρωπαϊκά προγράμματα δημιουργούν θέσεις εργασίας και φέρνουν σοβαρούς πόρους στη χώρα, οι οποίες φορολογούνται μάλιστα στην πηγή, αυξάνοντας τόσο το ΑΕΠ όσο και τα φορολογικά έσοδα. Οι αποδοχές από αυτά τα προγράμματα δεν προέρχονται και δεν επιβαρύνουν τις δαπάνες μισθοδοσίας του κρατικού προϋπολογισμού. Επιπλέον, οι τυχόν πρόσθετες απολαβές υπόκειται σε περιορισμό (πλαφόν για το σύνολο οι αποδοχές του ΓΓ υπουργείου ή το διπλάσιο του μισθού), ενώ δεν είναι σταθερές και επαναλαμβανόμενες καθώς είναι προϊόν σκληρού διεθνούς ανταγωνισμού.
- Η ελληνική παρουσία στα ανταγωνιστικά ευρωπαϊκά ερευνητικά προγράμματα είναι ιδιαίτερα αυξημένη και σημαντική στη διάρκεια της τελευταίας τριακονταετίας, όπως έχει επισημανθεί από ελληνικές και διεθνείς μελέτες. Η παρουσία αυτή κινδυνεύει να υπονομευθεί με την αποδυνάμωση των ελληνικών ομάδων λόγω φυγής ερευνητών και μη προσέλκυσης νέων λόγω έλλειψης στοιχειωδών οικονομικών προϋποθέσεων σε σύγκριση με τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες.
- Η έξοδος από την κρίση προϋποθέτει πραγματική ανάπτυξη. Όμως η ανάπτυξη δεν θα έρθει από μόνη της – απαιτεί επενδύσεις ΚΑΙ στο ανθρώπινο δυναμικό της, δηλαδή απαιτεί σοβαρή εκπαίδευση και εις βάθος έρευνα, δραστηριότητες που ακριβώς αποτελούν έργο των

Πανεπιστημιακών και των ερευνητών. Μόλις προ ημερών ακούσαμε τον Πρωθυπουργό να αναφέρεται, κατά την επίσκεψη του στο Βερολίνο, στο ηψυλό επιστημονικό κεφάλαιο που διαθέτει η χώρα. Άραγε η ρήση αυτή λησμονήθηκε από το Υπουργείο Οικονομικών;

- Για να λειτουργήσουν τα Πανεπιστήμια με το νέο θεσμικό πλαίσιο, απαιτούνται σημαντικές δράσεις και ενέργειες, που καλούνται να εφαρμόσουν οι Πανεπιστημιακοί. Είναι οι συνθήκες υποβοηθητικές για την κοινή αυτή προσπάθεια;

Η ΚΙΠΑΝ έχει πλήρη συναίσθηση της κατάστασης στην οποία βρίσκεται η χώρα και κατανοεί ότι η αντιμετώπιση μιας εθνικής κρίσης απαιτεί συνεισφορά και θυσίες από όλους. Όταν περικόπτονται περαιτέρω χαμηλοί μισθοί, συντάξεις και προνοιακά επιδόματα, αποδεχόμαστε απερίφραστα ότι και οι Πανεπιστημιακοί θα πρέπει να συνεισφέρουν στην εθνική προσπάθεια. Το κάνουν ήδη! Ζητάμε:

- Να μη γίνει καμία επιπλέον περικοπή στις αποδοχές μας, πριν περικοπεί από τις άλλες κατηγορίες των ειδικών μισθολογίων το αντίστοιχο του ενός δισεκατομμυρίου ευρώ που έχουμε ήδη συνεισφέρει από το 2009.
- Να εξισορροπηθούν τα ειδικά μισθολόγια και να επανέλθουν όλα στα επίπεδα του 2004.
- Να αρχίσει διάλογος για τη διαμόρφωση ενός ενιαίου ειδικού μισθολογίου με βάση τα προσόντα και τις ιδιαίτερες απαιτήσεις και καθήκοντα εργασίας για ΟΛΟΥΣ τους λειτουργούς του Δημοσίου -στο πλαίσιο των δυνατοτήτων του προϋπολογισμού.

Για όλους τους παραπάνω λόγους, η ΚΙΠΑΝ θα προτείνει στη σημερινή Συνεδρίαση της Εκτελεστικής Γραμματείας της ΠΟΣΔΕΠ –αλλά και στους Συλλόγους μελών ΔΕΠ- πολύμορφες και δυναμικές δράσεις διαμαρτυρίας και καταγγελίας του κυβερνητικού εμπαιγμού, με σκοπό, αφ' ενός, την προβολή των δίκαιων αιτημάτων μας στην κοινωνία και αφ' εταίρου, την πλήρη και ουσιαστική ενημέρωση των κομμάτων αλλά και των μελών του ελληνικού κοινοβουλίου για τα πραγματικά δεδομένα του μισθολογίου μας, τα αιτήματά μας και για τις ιδιαίτερα αρνητικές επιπτώσεις μιας άκριτης περικοπής στο μισθολογίο μας αυτού του μεγέθους σε μια ορθολογική και σύγχρονη πορεία εξόδου τη χώρας από την κρίση.

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ

ΚΙΝΗΣΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗΣ ΑΝΑΒΑΘΜΙΣΗΣ (ΚΙ.Π.ΑΝ.)

=====